

జైకట్
 జనతావని

గలిగిన ఓసికను మెచ్చుకొంటూ; 'ఏమంటావ్' అన్నట్లు చూచాను.

'అదంతా సరేగాని జెనటిక్స్ గారూ, మరి నీ జెనటిక్స్ కూ, మే న రి కా వి కి సంబంధ మేమిటండీ! వివరించగోర్తాను.' ఎగతాళి స్పష్టంగా కనబడింది (వచ్చిలో.

'మీరు రక్తస్పర్శ, రక్తసంబంధం లాటి మాటలను వాడతారుగదా! ఒప్పుకుంటారుగదా, మేనరికములవలన రక్తవిష్కరమైన గుణాలు అన్నీ బలహీనమగుతాయి. అసలు జీవవదారం నిర్వీర్యమగుతుంది. (బాబాయ్ మొఖంలో విసుగు నీరసం తెప్పిస్తున్నది. అయివా ఉత్సాహంగా మొదలు పెట్టాను.) కొత్త రక్తాల కలయికలవలన క్రొత్తబుడ్లులు, మేధ వికృతంవడంలాంటి అరోగ్యకరమైన విశేషాలు జరుగుతాయి. (బాబాయి ముసిముసినవ్వవు). అసలు మన రాధాయిగడ్డి చూడు. వాడెంతటి ఘోరం! (బాబాయి వికటంగా నవ్వడం ప్రారంభించాడు : నాకు బావోదేకం వచ్చేస్తున్నది, వచ్చేసింది. వాడి తమ్ముళ్లందరికీ అన్నీ రకాల రోగాలు. ఇదంతా మామయ్య మేనరికం చేసుకోవడంవల్లనేగదా (మా రెండో మామయ్య లెండి.) అసలు మనదేశం పిల్లల్ని చూడు; విదేశీయుల్ని చూడు. అసలు అరోగ్యవంతమైన పిల్లలు, కావాలంటే మేనరికాలు గీనరికాలు చేసుకోగూడదు. అసలు ఆంధ్రదేశంలో.....'

'అదంతా నాకు తెలవదు. ఆఖరుసారిగా అడుగుతున్నాను. నీతను చేసుకొంటావా? కోవా?' సీరియస్ గా అడిగారు బాబాయి.

'నేను యీ ప్రాతకాలపు ఆచారాల్ని ఆచరించను అదరించను' విశ్వయంగా అన్నాను

'నీ ఖర్కే'.

'అసలు చాలవరకు మొక్కలుగూడ వరవరాగ సంవర్కాన్నే కోరుకొంటాయిగాని...'

నే చెప్పేది వినిపించుకోకుండా మోడమీదకు నాన్నదగ్గరకు వెళ్లిపోయాడు.

నవ్వుకున్నాను. విజయగర్వంతో 'జై జెనటిక్స్' అంటూ బజారుకు బయలుదేరాను.

దుర్గాపావేష్ డగ్గర రాజారావు అగు వడ్డాడు. వాడితో పొర్లుకెళ్లి కూర్చున్నా.

మాటలమధ్య చిన్నగా సీగ్నలవడ్డున్నట్లుగా అన్నాడు. 'ఒచ్చే అగస్టులో నా పెళ్లిట.'

☐ 'అరేయ్, అసలు నీ జెనటిక్స్ అంటే ఏమిటిరా? కంపుతున్నావు—విక్షేపం లాంటి పిల్లను పెళ్లిచేసుకొంటాననటానికి, జెనటిక్స్ జెనటిక్స్ అంటూ'—కొంచెం విసుగ్గా అన్నాడు బాబాయి.

బాబాయి నాకన్న 5 సంవత్సరాలే పిద్ద. అందుకే మామయ్య తన కూతుర్ని కా కంటగట్టటానికి బాబాయిను ప్రయోగించాడు.

'జెనటిక్స్ అంటే, —అంటేనా, మరి, టెటగులో సరియైన పదంబు దొరుకుట లేదు. తట్టుటలేదు. అది, జన్యశాస్త్రము, ఊ! జీవవరంవల శాస్త్రము—ఊహించాడు వంశసారంవర్య శాస్త్రంబు, అనా, అనవశ్యమిటంటే...'

'నీ మొఖం' బాబాయి విసుగూ,

'ఉండు బాబాయి, నేను ఆ వదాన్ని అనువదించలేక పోయానుగాని నిర్వచిస్తానుగా. మరి తాతయ్య వంకీలజాట్టు నీకుందిగదా, బామ్మ దొప్పచెవులు నీకొచ్చాయుగదా, అమ్మ సోట్టబుగ్గులు సరోజ కొచ్చాయిగదా, అవ్విధంబుగా, పోలికలు, ఏవంశములో నిలా ఉంటాయి; పూర్వపు తలాలలోని గుణాలు, ఆకార వికారాదులు అతరువాత తరాలకి ఎలా పంకమిస్తాయి, వాటి తీరులెమ్మలు, —అలాగే కొన్ని వ్యాధులు, మెల్లకన్ను లాంటి గుణాలు, మొదలగునవన్నీ నేను చదువుకున్న జెనటిక్స్ శాస్త్రం వివరిస్తుంది. (గుక్క (త్రిపుకోకండా గంభీర) వన్యాసంచేసి కొలర్ గుండిని మెలివేస్తూ నించాని బాబాయిని; నా ఉవన్యాసం వివ

“ఈ కన్యకానికా భార్యే (మీకుతిగాని దేవుని కట్టుబెంత? కన్యక వైకల్యం నంతు.”

‘కట్టుం పంగతి నాకు తెలియదుగాని, కన్యక వైకల్యము 2 వదరపు అంగుళములు’ అన్నాడు రాజా రావు. (నాడు యుంజువీరులెంది.)

‘వ్లాట్! ఆపిల్ల నీకు బాగా తెలుసా’
‘అది మేనరికం’

‘అయ్! స్టాప్. జెనటిక్స్ ఒప్పుడు.’
కొంచెం ఉద్వేగంగా అన్నాను. ‘అరేయ్ అంజువీరు, నూ శాస్త్రం మీ వెళ్లి కొప్పడగదా మరి.’

నప్పుతూ అన్నాడు నాడు. ‘జెనటిక్స్ వివారం, అది చిన్నప్పట్టింబి అనుకోవు సంబంధం, అయిన సంబంధం.’

ఇక ఆ డాములు కట్టేవాడికి, డామ్ బాడికి నచ్చవచ్చలేనవి తెలుసుకొని ఇంటికి

అయిదువేల దీక్షాను. దీని ఎక్కడకుండా ఆ దురాచారమే. ఇండియన్ల.

* * *

రాతి భోజనాలయం తర్వాత అరు బయట కుర్చీల్లో కూర్చున్నాం. చుట్టూ నూస్తూ కూర్చున్నాను. బాబాయ్ అమ్మ శ్రద్ధా సంజ్ఞవేయడం లీలగా కనబడింది. అమ్మ ముదలుపెట్టింది. ‘శంకరం మామయ్య ఊరు ఒకసారి వెళ్లిరావాలి.’

‘ఎందుకు? వెను వెళ్లను’ నాగొంతు నాకే కర్కశంగా వినిపించింది.

‘ఆ వింతవెళ్లు అవీ కొట్టేయించా డుట. వాటి తా బూ కు డబ్బు వంపుతా వన్నాడు. ఇంకా వంపలేదు. మర్నెళ్ళి తీసు కురా’ కొంచెం ఆగి మళ్ళి అన్నది. ‘నూ అమ్మకూతుర్ని మవ్వేం చేసుకో వనవరం లేదులే. డబ్బిప్పుడు అవనవరం.’

నేను ఆలోచనలో పడ్డాను. నేనా ఊరు

వళ్ళకి 10 వరకల్లా అద్దెలు. పూ పోలలు మామయ్య అజమాన్యి చేస్తూ అలాడని నాకుతెలుసు. నేను ఇంకో పక్షతాళం గూడ ఆలోచించాను. వే వెళ్ళి చిక్కి ర్కగా, విరోధామాటంగా నా అభిప్రాయాల్ని వాళ్ళతోచెబితే యీమధ్యవర్తుల లెడద తప్పిపోతుంది. ఇవన్నీ ఆలోచించి ‘ఊ, సరే,’ తే స్పృ ద్ధ, న వెళతాను’ అన్నాను.

‘రోజు నవ్వు దాడుకొంది. ‘వచ్చే టప్పుడు వదిల్చి, సారీ, నీతనిక్కడకు తీసుకొనిరా’ అంది. అది మొట్టెక్కణు తినక తప్పలేదు మరి.

ఆ ఊరు మా ఊరుకు 30 కి.మీ. దూరం ఉంది. తెల్లనాడునామిది ప్యాపెంజరులెల్ల రద్దీమధ్య ఒక కాణు ఒకాయన కాలు మోడపెట్టి రెండోకాతెవరి మోడ పెట్టాలో తెలియకుండా ఉన్నాను

ఇది మీకు తెలుసా!

“అభ్యుదయ” ఏకెంటుగా చేరి, వెంకాక రు. 1000/-
వంపొందించటం కాలా తేలికైన విషయమని మీకు తెలుసా.
గుంటూరు, విజయవాడ, నర్సరావుపేట, కామమండ్రీలలో గల
“అభ్యుదయ” క్రాంచి అధీనులలో నెల నెలా ఒరిగే చిట్లలో
సభ్యులను చేర్చుటంద్వారా ఇది సాధ్యము; కాలా తేలిక గూడా.

ఇందుకు మీకు కావలసిన అర్హతలు: పలుకుబడి, అనక్తి మతియు ఉచ్చాహము;

స్త్రీలు, పురుషులు — ఇరువురూ ఇందుకు అర్హులే:

వివరాలు: మేనేజర్ (రెవిజిట్ మెంట్ సెక్షన్)

అభ్యుదయం వైనాన్ ఎంటర్ ప్రైజెస్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్

(వైనాన్వియర్స్ అండ్ చిల్ ఫండ్ ప్రొమోటర్స్)

చుండూరువారి ప్యాలెస్, గుంటూరు-3.

కా.క
1577

ఊత్ కిటికీలోంచి స్టేషనుకొచ్చిన
 వరదా వెళ్ళిరింతమొఖం కనబడింది. రైలు
 దిగేద్దామనుకున్నాను. రైలు బయలుదేరింది.
 ఆ ముప్పైమైళ్ళు ఆ తిరువారం గా
 ప్రయాణంచేసి 9 గంటలప్రాంతంలో ఆ
 ఊరు (అది ఊరా) చేరింది రైలు. నిళ్ళ
 బ్లంగాఉన్న ఆ స్టేషనులో వాళ్ళోపాలు మరి
 యిద్దరు దిగరు, బెణికినకాళ్ళను నలిగిన
 చేతులను సరిజేసుకొంటూ వా బాగో తీసు
 కొని బయలుదేరాను (గ్రామం - స్టేషన్ కు
 పొవుమైలుదూరంలో ఉంది. ఆలోచిస్తూ
 దివరుగాఉన్న కాలిబాటమీద నడుస్తున్నాను.
 మామయ్యకు మొత్తం సలుగురు సంతానం.
 సీతగాక ఇంకో ఇద్దరడపిల్లలు. ఆ తర్వాత
 తేవగిరిగాడు.

ఊరు కొద్దిగా మారింది. గుడిసెల్లో
 బోలెళ్ళు రెండుమూడు డాబాయిళ్ళు,
 దర్జీకొట్టు వెలిశాయి. నన్నందరు జాలో
 దూసినట్లు చూస్తున్నారు. సిగ్గుచేసింది.
 (వక్కమన్న కొట్లో ఏదో కొరటున్న
 కేషిగిరిగారు చూసి పరిగెత్తుకుంటావచ్చి,
 ఏం బావా రైలిచ్చడే వచ్చిందా, వదవద
 అంటూ నా బాగో తీసు కొని పరిగెత్తు
 తుంటూ పోవోయ్ వెనక్కొచ్చి 'మనిల్లు
 తెలుసా' అనడిగి వెంటనే దూసుకుపోయాడు
 బాణంలాగ - ఇంట్లో చెప్పడానికి కాబోలు.
 మరో రెండు నిమిషాలకే నేను వాళ్ళ
 యింటి ముందున్నాను. అత్తయ్య
 పిల్లలూ అంతా పసారాలో ఎదురుచూస్తు
 వ్చారు. 'రా జనార్దనం రా' అంటూ అవ్య
 విందింది. గబగబా మెట్లెక్కిపోతుంటే
 క్రిందుగాఉన్న ఆ వసారాకప్పు వా తలను

జెనటిక్స్

పరామర్శించింది. ఓ అజ్ఞాతమైన గొంతు
 తాలాకు కిసుక్కు శబ్దం. అక్కడే ఒక
 మంచం వాల్చికంది కూర్చున్నాను. ఇంతలో
 ఓ పిల్ల వెంటడుసిట్లు తేచ్చి (వక్క
 మంచి బోతెడు సిగ్గుపడింది)

'ఏం సీతా బాగున్నావా' వరా
 మర్పించాను.

ఆ పిల్ల సిగ్గుపడూనే కిసుక్కు
 మంది నా ఒళ్ళు మండింది.

'నేను రాజ్యాన్ని బావా' మళ్ళీ నవ్వు
 బోయి తల్లి బెదిరింపుతో ఆగింది. 'సీత
 తోవబంది'

అయ్యో, వా తప్పు హిమాలయ పర్వత
 మంతటిది.

'బావలె మే మెక్కడ గుర్తున్నాము
 నీకు. నీవు పట్టించాడివి మరి. అన్నట్లు
 హైదరాబాద్లోనే గదూ నీ ఉద్యోగం'
 విషయం అతిగా ధ్వనించలేదు.

'అవును' నిర్బంధం అన్నాను.

అత్తయ్య ఇంకొన్ని కుశలప్రశ్నలు
 చేసిన అనంతరం 'కాపీ తెస్తానుండు'
 అంటూ లోపలికి పోయింది.

'అమ్మయ్య' అనుకొన్నాను. నాచుట్టూ
 పిల్లలు మూగారు. శేషగిరి ఏం చదువు
 తున్నావురా'

'టోమ్మిడి'

'నీవు రాజ్యం'

'వద్దో' నవ్వాగెట్టు లేదు ఆఅమ్మా
 యికి. నా గొట్టం. ప్యోంబు కారణమై
 ఋండనోవువా !

'నీకే?' ఆ అమ్మాయి పేరు నాకు తెలు
 వదు నోట్లో వేలేసుకొని, పరికిణి ఎగ
 దోపుకుంటూ ఇంట్లోకి పారిపోయింది.

రాజ్యం పెద్దగా 'హి హి హి' అంది.

అప్రయత్నంగా ప్రక్కకు తిరిగిన నాకు
 కిటికీతలుపు సండుమండి ఒక కాలుకకమ్మ
 స్పష్టంగా కనబడింది. వెంటనే అది
 అదృశ్యమైంది. గాభరాగా 'మెండలో'ని
 తలుచుకోన్నాను. (మెండలో జెనటిక్స్ శాస్త్ర
 మూలపురుషుడు లెంఠి)

ఇంతలో అత్తయ్య 'సీతా యీ కాపీ
 మీ బావకిచ్చు' అంది.

'డాబ్బాన్ స్పీ, డాబ్బాన్ స్పీ' అనుకొం
 టుండగా రాజ్యం గబుక్కున లోపలికిపోయి
 తెచ్చి యిచ్చింది. ఈ పిల్ల నవ్వుకుండా
 ఉండలేదా అని ఆలోచిస్తూ (త్రాగుతుంటే
 గాండ్రుమని శబ్దంవచ్చింది. ఉలిక్కిపడ్డం
 దుకు తెల్లని స్వాంటుకు నల్లని కాపీమర
 కలు అది ఎద్దురంకే. ఈసారి పిల్లలం
 దరూ కోర్వేగా నవ్వాను. ఆ తర్వాత
 అజ్ఞాతవ్యక్తి తాలాకు కిసుక్కు.

ఇంతలో అత్తయ్య 'స్నానానికిరా జనా
 ర్థనం' అన్నది. నా బాగోకోసం అటూ
 ఇటూ చూపి, ఇందాక కమ్మకనుపించిన
 గదితలుపు దగ్గర దాన్ని కనుగొన్నాను.
 తువాళ్ళు తీసుకోగానే మళ్ళీ బాగోకోసం
 చూస్తే అది అదృశ్యం. వంటయింటి
 వైపు బయలుదేరుతుండగా ఆ తలుపు
 దగ్గర ఒక నిలం పరికిణి తాలాకు జరి
 అంచు గబా గబా ప్రక్కకు జరిగిపోయింది.
 ఇక లాభలేదని మనిషిలోఉండే X, Y
 క్రోమోజోముల గురించి ఆలోచిస్తున్న
 ల్లనుకొని దాడ్లోకి వెళ్ళాను.

స్నానంచేసి వాకిట్లోకిచ్చి బట్టలు
 కట్టుకుండా మంటే సంచితేదు. అత్త
 య్యను పిలుద్దానును కొంటుండగా వెనక
 బిల్లమీద చప్పుడు. వెనక్కు తిరిగేసరికి
 నా ఆకుపచ్చ చేలిసంచి 'హలో' అంది.
 అల్లీ పైజమా తీసుకొని, దస్తీకోసంమళ్ళీ
 సంచివైపు తిరిగేసరికి అదృశ్యం ఈ
 మధ్యనే చూసిన హీరో అదృశ్యమై పోయి
 గమ్మతులుచేసే చిత్రం గుర్తొచ్చింది.
 మధ్యాహ్నం మవుతుండగా మామయ్య
 వచ్చాడు. కుశలప్రశ్నలు. నేవచ్చిన పని
 గూడ చెప్పాను. మూడుగంటలకు ఏద్ర
 వట్టింది. లేచేసరికి 5 గంటలు. 'జయే
 ఎంతసేపు ఏద్రబోయాను' అనుకుంటూ
 గోపలికి పోవోయేసరికి చిన్నగా మాటలు

